

کشتی فرنگی؛ درخششی از ۲۰۰۵ تا ۲۰۲۵

بنای ۲۰ ساله

۲۰۰۵ بوداپست

کشتی فرنگی با مدال طلای حمید سوریان و نقره علی اشکانی در رده‌بندی مدالی سوم دنیا و رده‌بندی تیمی هم در جایگاه هفتم دنیا قرار گرفت. اینجا شروع انقلاب در کشتی فرنگی بود. تیمی که برای اولین بار صاحب دو مدال در یک دوره مسابقات جهانی شد و نخستین رکوردشکنی ثبت شد.

۲۰۰۶ گوانگژو

در این دوره از مسابقات جهانی کشتی فرنگی ایران یک طلا و یک برنز به‌دست آورد. طلا باز هم به نام حمید سوریان ثبت شد و برنز را هم سامان طهماسبی گرفت. عنوان تیمی هم ششمی دنیا بود. البته به لحاظ مدالی باز هم تیم سوم دنیا شد اما در رده‌بندی تیم ملی نتوانست روی سکو قرار بگیرد.

۲۰۰۷ باکو

در جهانی باکو باز هم یک رکوردشکنی اتفاق افتاد. در این مسابقات که محمد بنا از سرمربیگری تیم ملی کنار رفته بود و هدایت تیم برعهده رضا سیم‌خواه بود، یک طلا و دو برنز برای ایران ثبت شد تا برای اولین بار سه مدال در یک دوره جهانی ثبت شود. باز هم حمید سوریان طلا گرفت و مدال‌های برنز هم به سامان طهماسبی و قاسم رضایی رسید.

۲۰۰۸ پکن

این اولین دوره بازی‌های المپیک پکن بود که کشتی فرنگی بعد از شروع درخشان خودش تجربه می‌کرد. هدایت تیم برعهده رضا سیم‌خواه بود اما نتیجه بسیار بد بود. برای اولین بار تیم ملی کشتی فرنگی به بازی‌های المپیک می‌رفت که سه مدال دار جهان در ترکیبش بود اما بدون مدال برگشت. حتی سوریان هم نتوانست به مدال طلا برسد.

۲۰۰۹ هرنینگ دانمارک

بارکشت محمد بنا با ورود چهره‌های جدید به تیم ملی کشتی فرنگی بود و اینجا باز هم رکوردشکنی انجام شد. این بار با یک طلا و سه برنز برای اولین بار کشتی فرنگی ایران روی سکوی نایب‌قهرمانی جهان رفت. حمید سوریان برای چهارمین بار قهرمان جهان شد و فرشاد علیزاده، حبیب اخلاقی و امیرعلی اکبری هم سه مدال برنز کسب کردند.

۲۰۱۰ مسکو

یک‌بار دیگر رکوردشکنی در تاریخ کشتی فرنگی؛ این بار با کسب دو طلا کشتی فرنگی ایران برای اولین بار رخ می‌داد. حمید سوریان پنجمین طلای خود را گرفت و امیر علی‌اکبری که مدال برنز را سال گذشته به‌دست آورده بود این بار قهرمان جهان شد. تیم ایران در غیاب طلب نعمت‌پور به امید اول کسب طلا بود اما به قرعه نحس خورد و پنجم کشتی گیر هشتم دنیا شد.

۲۰۱۱ استانبول

یکی از بهترین تیم‌های کشتی فرنگی در قهرمانی جهان به میدان رفت. با توجه به قرعه نحسی که پیش آمد دو کشتی‌گیر ایران حاجی‌پور و رضایی از جدول کنار رفتند تا تیم با پنج کشتی‌گیر به میدان برود و باز هم یک رکورد جدید ثبت شد. ایستادن روی سکوی سوم دنیا با دو طلای سعید عبدولی و امید نوروزی و یک برنز بشیر باباجان‌زاده که اگر دو نفر دیگر هم در جدول بودند تیم ایران برای اولین بار قهرمان دنیا می‌شد.

۲۰۱۲ لندن

یکی از بهترین مسابقاتی که کشتی فرنگی ایران در تاریخ خود تجربه کرده و هرگز از یادها نخواهد رفت، بازی‌های المپیک ۲۰۱۲ لندن است. مسابقاتی که فرنگی‌کاران ایران توسط حمید سوریان، امید نوروزی و قاسم رضایی صاحب سه مدال طلا شدند. موفقیتی که قبل از آن هرگز دیده نشده بود و حتی شاید کسی در خواب هم نمی‌دید.

۲۰۱۳ بوداپست

بعد از لندن کشتی فرنگی ایران با جدایی محمد بنا و از دست دادن دلورانش کمی دچار مشکل شد. در غیاب سوریان، طالب نعمت‌پور به مدال طلا رسید و البته امیرعلی اکبری هم یک مدال طلا در ۱۲۰ کیلوگرم به‌دست آورد اما به دلیل دوپینگ این مدال طلا از ایران پس گرفته شد تا جایگاه عجیب هشتمی دنیا به ایران برسد.

۲۰۱۴ تاشکند

بعد از نتایج بوداپست باز هم مسئولان وقت به سراغ محمد بنا رفتند. بازگشت بنا با انتقادات نسبتاً خوبی همراه شد. او ستاره‌هایش را باز هم دور هم جمع کرد اما اختلاف نظر او با رسول خادم باعث شد تا چند روز مانده به جام جهانی کشتی فرنگی بنا تیم را ترک کند. تیم با هدایت ناصر نوربخش قهرمان جام جهانی شد و بعد هم در قهرمانی جهان با طلای سوریان، نقره امید نوروزی و دو مدال برنز قاسم رضایی و افشین بیابانگرد برای اولین بار روی سکوی قهرمانی ایستاد.

۲۰۱۵ لاس‌وگاس

اختلاف نظرهای زیاد بین کادرفنی و مدیریتی وقت فدراسیون و ستاره‌های کشتی فرنگی باعث شد تا در جهانی لاس‌وگاس یکی از بدترین نتایج کشتی فرنگی رقم بخورد. در حالی که سوریان هم به ترکیب تیم رسیده بود اما مدال طلا به ایران نرسید. قاسم رضایی اولین نقره خود را به‌دست آورد و دو مدال برنز یوسف قادریان و حبیب اخلاقی باعث شد تا تیم در بدترین شرایط ممکن به ایران برگردد.

۲۰۱۶ ریو

فدراسیون آن زمان هر وقت تیم نتیجه نمی‌گرفت بلافاصله دنبال محمد بنا می‌رفت تا شاید بنا بتواند باز هم معجزه کند و در المپیک ۲۰۱۶ ریو به مدال طلا برسد. تلاش بنا و ستاره‌هایش اما در نهایت منجر به این شد که دو مدال برنز بگیرد. حمید سوریان به شکل جعبی‌ای از رسیدن به مدال بازماند و قاسم رضایی به‌همراه سعید عبدولی دو مدال برنز را به‌دست آوردند.

۲۰۱۷ پاریس

بعد از ریو باز هم محمد بنا از تیم ملی کشتی فرنگی خداحافظی کرد. فدراسیون وقت هم که برای ناکامی ریو دنبال مقصر بود بلافاصله از کناره‌گیری بنا استقبال کرد اما دریغ از اینکه شروع دوران فاجعه‌بار کشتی فرنگی بود. در پاریس سه مدال برنز به ایران رسید. محمدعلی گرابی، سعید عبدولی و حسین نوری سه برنزی ایران بودند که تیم ملی کشتی فرنگی را هم به روی سکوی جهانی رساندند.

۲۰۱۸ بوداپست

این شهر که به‌طور کلی برای کشتی ایران چندان خوش یمن نبوده، این بار هم تیم کشتی فرنگی ایران را به خاک کشاند. تیم بهم ریخته و بلا تکلیف در مجارستان یکی از بدترین دوران‌های تاریخ را تجربه کرد. یک برنز مهدی علایاری تنها دستاورد ایران بود. عنوان تیمی هم نزدیک به ۲۰ باعث شد تا باز هم تغییرات گسترده در کادر مدیریتی فدراسیون و فنی تیم ملی کشتی فرنگی رقم بخورد.

۲۰۱۹ نورسلطان

از اینجا استارت ساخت دوباره کشتی فرنگی خورد. بازگشت دوباره محمد بنا و البته شروع دوران مدیریت علیرضا دبیر باعث شد تا کشتی فرنگی یک روند جدید را آغاز کند. در نورسلطان که اولین میدان محمد بنا برای ساختن یک تیم جدید بود، به سه مدال برنز علیرضا نجاتی، محمدعلی گرابی و سعید عبدولی و البته ایستادن در رده چهارم ختم شد.

۲۰۲۰ توکیو

المپیک توکیو سومین حضور محمد بنا بود، با تیم جدید. یک طلای محمد رضا گرابی و یک برنز هادی ساروی کمترین دستاورد برای این تیم بود. نتیجه‌ای که بعد از المپیک توکیو بهترین نتیجه تاریخ محسوب می‌شد. البته توقعات خود محمد بنا را برآورده نکرد اما با این حال مشخص بود که نوید روزهای خوبی را می‌دهد.

۲۰۲۱ اسلو

بعد از چند سال باز هم نوبت به رکوردشکنی در کشتی فرنگی رسیده بود. برای اولین بار در تاریخ کشتی فرنگی ایران در یک دوره به شش مدال جهانی می‌رسید. کسب چهار مدال طلا که تا قبل از این مسابقات هرگز سابقه نداشت به همراه دو مدال برنز یک روز عجیب را رقم زد. میثم دلخانی، محمدرضا گرابی، محمدهادی ساروی و علی‌اکبر یوسفی چهار طلا برای ایران کسب کردند. مدال برنز محمدعلی گرابی و پژمان پشتام تیم ایران را شش مدالی کردند.

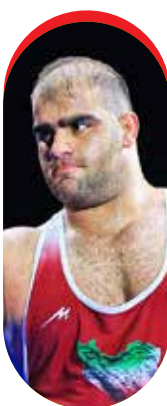
۲۰۲۲ بلغراد

بدبختی در تیم جوان محمد بنا باعث شد تا او هم در اتفاقی نادر تیمش به مدال طلا نرسد. اشتباه عجیب محمدرضا گرابی باعث شد تا کشتی‌ای را که پیش بود واگذار کند و البته امین میرزازاده هم در فینال زورن به رضا کایالب نامدار نرسید تا تیم محمد بنا با دو مدال نقره و یک مدال برنز هادی ساروی از رسیدن به سکو هم باز بماند. محمد بنا که قبل از رفتن به مسابقات به فدراسیون اعلام کرده بود دیگر به همکاری‌اش ادامه نخواهد داد در همان بلغراد به فدراسیون توصیه کرد که حسن رنگرز را به‌عنوان سرمربی انتخاب کنند.

۲۰۲۳ بلغراد

انتخاب رنگرز به‌عنوان سرمربی تیم ملی باعث شد تا راهی که محمد بنا از سال ۲۰۱۹ شروع کرده بود، روند جدیدی به خودش ببیند و این بار برخلاف سال‌های ۲۰۱۳ تا ۲۰۱۸، یک مربی با خط و مشی نزدیک به محمد بنا بیاید و بنابراین نتیجه بهتری حاصل شود. میرزازاده که در فینال ۲۰۲۲ به کایالب باخت بود، این بار در بلغراد به برتری رسید و قهرمان شد. مهدی به مدال نقره دست پیدا کرد و با سه برنز ساروی، محمدرضا گرابی و پویا دادامرز تیم ایران روی سکوی نایب‌قهرمانی قرار گرفت.

۲۰۲۴ پاریس و تیرانا

یک المپیک و یک جهانی اوزان غیرالمپیک فوق‌العاده با هدایت حسن رنگرز برای کشتی فرنگی رقم خورد. در المپیک به نتیجه لندن نزدیک شدند و با دو مدال طلا، یک نقره و یک برنز نتیجه‌ای تاریخی را به ثبت رساندند. سعید اسماعیلی به‌همراه هادی ساروی طلایی‌های ایران بودند. مهدی نقره گرفت و میرزازاده هم برنز کسب کرد. در تیرانا هم که مسابقات در چهار وزن غیرالمپیک برگزار شد، گرابی طلا گرفت و دادامرز نقره.

۲۰۲۵ زاکرب

انقلاب فرنگی در این مسابقات بیست ساله شد. انقلابی که با بنا شروع شد اما با رنگرز ادامه پیدا کرد. کسب هشت مدال برای اولین بار، یک نتیجه تاریخی بود که حتی در کشتی آزاد هم سابقه نداشت. حسن رنگرز با تبعی که ساخته وعده المپیک ۲۰۲۸ را می‌دهد تا از رکورد کشتی فرنگی در لندن عبور کند، موفقیتی که دور از دسترس نیست. چهار طلای اسماعیلی، فرخی، ساروی و میرزازاده به‌همراه نقره پویا احمدی و علیرضا مهدی و دو برنز دانیال سهرابی و محمد مهدی کشتکار روزهای درخشانی را ثبت کرد که به نظر درخشان‌تر هم خواهد شد.

کشتی فرنگی ایران که تا قبل از سال ۲۰۰۵ در مسابقات جهانی و المپیک دو مدال طلا، سه نقره و پنج برنز به‌دست آورده بود، از سال ۲۰۰۵ به بعد صاحب ۲۰ مدال طلا، ۹ مدال نقره و ۲۶ مدال برنز شده است. ۷۵ سال از مسابقات جهانی کشتی فرنگی می‌گذرد و در این ۲۰ سال مدال‌های ایران پنج برابر شده.

طرح: مجتبی حسین مرشدی

محسن وظیفه/ رسیدن به یک موفقیت تاریخی هرگز یک روزه به دست نمی‌آید. سال‌ها باید کار کرد تا یک ساختمان و یک نماد درست را به نتیجه رساند. کشتی فرنگی ایران از ۲۰۰۵ دوران طلایی خود را با محمد بنا استارت زد و در این سال‌ها فراز و فرودهای زیادی را به خودش دید اما حالا با درایت حسن رنگرز کشتی فرنگی ایران یک بنای تاریخی و بسیار شیک شده است. نکته مهم در این ۲۰ سال انتخاب‌های درست بوده است. هر وقت انتخاب درست بود کشتی فرنگی مسیرش را درست رفت اما هرگاه تصمیمات اشتباه و احساسی بود، با دست‌اندازها و ناکامی‌ها روبه‌رو بود. انتخاب درست محمد بنا در ۲۰۰۵ و ۲۰۰۹ کشتی فرنگی را با نتایج تاریخی همراه کرد اما تصمیمات غلط از سال‌های ۲۰۱۳ تا ۲۰۱۸ فقط ناکامی به بار آورد. هر چند که اولین قهرمانی در ۲۰۱۴ اتفاق افتاد اما مشخص است که آن هم به واسطه مدال‌های سه قهرمان المپیک ۲۰۱۲ به‌دست آمد. حالا این انقلاب بیست سالگی خود را با حسن رنگرز جشن می‌گیرد. کسی که نشان داد انتخاب کاملاً درستی بوده و می‌تواند این درخشش‌ها را تا سال‌ها ادامه دهد و از فرودهای فرنگی کم کند.

